

Názor opačný nemůže býti právem opřen o poukaz — jak to činí stížnost, — že kdyby onemocnění podle § 32 nemoc. zák. nemělo býti připjato k datu, kdy se pojištěnec nemocným ohlásil, nýbrž bylo posuzováno podle skutečného vzniku nemoci, byl by zaměstnavatel, který přijal do svých služeb zaměstnance již nemocného, v každém případě stížen náhradní povinností podle § 32 nemoc. zák., kdyby se zaměstnanec po přihlášce k pojištění ohlásil nemocným. Stížnost tu přehlíží, že základním předpokladem, za něhož podle § 32 nemoc. zák. stihá zaměstnavatele náhradní povinnost podle tohoto ustanovení, jest skutečnost, že zaměstnavatel nedostal své ohlašovací povinnosti, a že tedy sankce § 32 padá, jestliže zaměstnavatel své ohlašovací povinnosti vyhověl, to jest zaměstnance podle § 31 nejpozději třetího dne po započetí zaměstnání k pojištění přihlásil. — — —

### Č. 10.323.

**P o j i š t ě n í n e m o c e n s k é:** \* V přihlášce k pojištění podle zák. č. 221/24, podané bez výhrady, spočívá vůči pojišťovně závazné uznání, že osoba, která přihlášku podala a v ní sebe za zaměstnavatele označila, jest zaměstnavatelem přihlášeného.

(Nález ze dne 2. února 1933 č. 1713.)

**V ě c:** Okresní nemocenská pojišťovna v Mukačevě proti zemskému úřadu v Užhorodě o náhradu podpůrného nákladu.

**V ý r o k:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**D ů v o d y:** Okresní nemocenská pojišťovna v Mukačevě zavázala platebním výměrem z 11. listopadu 1928 obec Č. jako zaměstnavatele k zaplacení léčebných nákladů na Vasila P. částkou 249 Kč 50 h, poněvadž jmenovaného, který dne 15. července 1928 vstoupil do práce, přihlásila k pojištění teprve 1. října 1928, tedy opožděně, když již dne 1. září 1928 onemocněl.

Městský notářský úřad v Mukačevě výměrem z 9. prosince 1929 vyhověl odvolání obce Č. a zrušil platební výměr pojišťovny s odůvodněním, že podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 k náhradě je zavázán zaměstnavatel, avšak podle zjištění obec Č. nebyla zaměstnavatelkou. Dalšímu odvolání okresní nemocenské pojišťovny v Mukačevě nevyhověl zemský úřad v Užhorodě nař. rozhodnutím z důvodů uvedených ve výměru úřadu I. stolice, k nimž podotkl: »že dotazem u úřadovny stpú-u v Užhorodě bylo zjištěno, že podle instrukcí pro přidělové komisaře opatřují figuranty přidělci a nikoliv politická obec; toto břemeno by nemohlo tudíž obcí ani dobrovolně býti převzato, poněvadž to nemá podkladu zákonitého. Byl-li P. přijat do služeb jako figurant a přihlášen Nikolajem B., t. č. starostou obce, stalo se to ne jménem obce, nýbrž jménem společenstva přidělců. V přihlášce ovšem neměla býti jako zaměstnavatelka označena obec, nýbrž společenstvo přidělců a přihláška neměla býti opatřena obecním razítkem.«



O stížnosti, již na toto rozhodnutí podala okresní nemocenská pojišťovna v Mukačevě, uvážil nss toto:

Stížnost brojí proti tomu, že žal. úřad neuznal obec Č. povinnou nahraditi podpůrný náklad podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 za Vasilu P., kterého obec sama svým starostou jako svého zaměstnance k pojištění přihlásila a tím přiměla pojišťovnu, že byl za člena přijat a podporován. Vznela tedy stěžující si pojišťovna na spor otázku, zdali obec Č., která přihlášku podala a v ní sebe za zaměstnavatele označila, jest považovati za zaměstnavatele přihlášené osoby a tím za subjekt práv a závazků podle cit. zák. č. 221/24.

Nař. rozhodnutí na tuto otázku odpovídá záporně. Neprávem.

Přihláška jest pro pojišťovnu směrodatným faktorem pro stanovení podmínek, způsobu a rozsahu pojištění. Pojišťovna nejenom že nemá zákonného závazku, nemá často ani možnosti, aby přezkoušela správnost došlé přihlášky, zejména v tom směru, zda došlo mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, v přihlášce jmenovaným, k založení pracovního poměru, bude jí zpravidla spokojiti se přihláškou a podle toho zařídí další svůj postup. Je-li tomu tak, jest v přihlášce spatřovati závazné prohlášení zaměstnavatele, že tu jest pracovní (služební) poměr, podléhající pojistné povinnosti (srov. Boh. A 4757/25, 7938/29, stejně i Budw. 4183/06 A). Právem proto mohla stěžující si pojišťovna v přihlášce, podané beze vší výhrady, spatřovati závazné uznání pracovního poměru, podléhajícího pojistné povinnosti, tedy i závazné uznání, že obec Č., která svým starostou přihlášku podala a sebe v ní za zaměstnavatele Vasilu P. označila, jest zaměstnavatelem jmenovaného a tím subjektem práv a závazků podle zák. č. 221/24. Pak ovšem jest nerozhodno, že starosta obce uvedeného zaměstnance přijal do služeb nikoliv jménem obce, nýbrž jménem společenstva přidělců, když okolnost ta nedošla v přihlášce výrazu.

Žal. úřad, když nepřiznal významu okolnosti, že přihláška podepsaná starostou obce a opatřená razítkem obce Č. uvádí výslovně za zaměstnavatele obec Č., vykládal si nesprávně zákon a muselo proto nař. rozhodnutí býti zrušeno podle § 7 zák. o ss.

#### Č. 10.324.

**Zaměstnanci veřejní. — Legionáři: O zápočtu legionářské doby pro zvýšení služného za platnosti zák. č. 103/26.**

(Nález ze dne 3. února 1933 č. 1784.)

**Prejudikatura:** Boh. A 7344/28.

**Věc:** Jan S. v Praze proti ministerstvu zahraničních věcí (odb. r. Em. Dyk) o zápočet legionářské služby pro zvýšení služného.

**Výrok:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**Důvody:** St-1, který podle legionářského potvrzení ze 4. dubna 1923 má 17 roků započítatelné služby v čsl. legiích, byl 5. května 1920 přijat jako smluvní úředník do služeb min. zahr. věcí. Od 1. února 1923